

## Arrest

nr. 43 404 van 17 mei 2010  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 39 578 van 1 maart 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. ROETS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 december 2009 zou verzoeker samen met zijn neef het Rijk zijn binnengekomen.

Op 29 december 2009 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend.

Uit het Eurodacverslag van 29 december 2009 blijkt dat verzoeker het Schengengrondgebied via Polen is binnengekomen en dat hij in Polen een asielaanvraag heeft ingediend op 21 december 2009.

Op 5 februari 2010 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan Polen op grond van artikel 16.1.e van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna afgekort: Dublin-II-Verordening).

Op 9 februari 2010 gaan de Poolse autoriteiten akkoord met de terugname van verzoeker.

Op 22 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>). Dit is de bestreden beslissing waarvan motivering luidt:

*“REDEN VAN DE BESLISSING :*

*Betrokkene verklaarde dat hij op 28.12.2009 is toegekomen in België. Eén dag later, op 19/12/2009 vroeg betrokkene het statuut van vluchteling aan bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Betrokkene verklaarde het Russische staatsburgerschap te bezitten en geboren te zijn in S.op 03.01.1987.*

*Uit het Eurodacverslag van 29.12.2009 blijkt dat betrokkene in Polen asiel heeft aangevraagd op 21.12.2009. De Poolse overheid heeft op datum van 09.02.2010 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon.*

*Betrokkene verklaarde tijdens zijn gehoor op de DVZ van 21.01.2010 dat hij op 17.12.2009 samen met zijn neef (...) met de taxi vertrok van (...) (Tsjetsjenië) naar (...) (Noord-Ossetië). Dezelfde dag zouden ze de trein genomen hebben naar Brest (Wit-Rusland) waar ze op 20.12.2009 aankwamen. Op 21.12.2009 zouden ze per trein naar Terespol (Polen) vertrokken zijn. Betrokkene stelt dat zijn vingerafdrukken genomen werden op 21.12.2009 en dat hij nadien werd vrijgelaten. Betrokkene verklaarde dat hij niet weet of er een asielprocedure is opgestart en dat er geen interview geweest is. Op 25.12.2009 of 26.12.2009 zou betrokkene met zijn neef met de bus naar België zijn gekomen. Hij zou op 27.12.2009 in België zijn aangekomen en op 29.12.2009 vroeg hij samen met zijn neef het statuut van vluchteling aan bij de bevoegde Belgische autoriteiten.*

*Niettegenstaande betrokkenes verklaringen dat hij niet weet of er een asielaanvraag is opgestart dient te worden opgemerkt dat uit het Eurodacverslag van 29.12.2009 blijkt dat dit wel degelijk het geval is. Op basis van het Eurodac-verslag werd voor betrokkene op 05.02.2010 een terugnameverzoek op basis van art. 16.1.c van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 aan de Poolse autoriteiten verstuurd. De Poolse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 09.02.2010 weten dat het verzoek tot terugname voor betrokkene wordt ingewilligd op basis van art 16.1.c. van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003. Ook voor betrokkenes neef B.I. is er een terugnameakkoord met de Poolse autoriteiten daterend van 09.02.2010 en dit op basis van art 16.1.e van de bovenvernoemde Verordening.*

*Met betrekking tot de verantwoordelijkheid van Polen voor de behandeling van betrokkene zijn asielaanvraag dient te worden benadrukt dat Polen een volwaardig lid is van de Europese Unie en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden zodat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat betrokkene voor de behandeling van haar asielaanvraag minder waarborgen in Polen dan in België zou genieten. Polen heeft eveneens de Vluchtelingenconventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Vluchtelingenconventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek.*

*De asielaanvraag van de betrokkene zal door de Poolse autoriteiten worden behandeld volgens de standaarden, die voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten. Er is dan ook geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Poolse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielprocedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. Betrokkene brengt evenmin concrete elementen aan dat een terugkeer naar Polen een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

*Betrokkene geeft geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Poolse autoriteiten, Betrokkene slaagt er derhalve niet in aannemelijk te maken dat er een reëel risico*

bestaat dat Polen hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM.

Tijdens zijn verhoor op 21.01.2010 werd aan betrokkene gevraagd omwille van welke specifieke reden(en) hij in België asiel vroeg. Betrokkene verklaarde dat hij problemen had in zijn land van herkomst en dat hij op het moment dat hij in Polen was nog steeds gezocht werd en dat hij dan maar met zijn neef naar België vertrok (DVZ, vraag 19). Van zijn verklaringen dat hij nog steeds gezocht werd toen hij in Polen was, brengt betrokkene echter niet het minste begin van bewijs aan. Bovendien maakt betrokkene evenmin aannemelijk dat hij niet op de hulp en/of bescherming van de Poolse autoriteiten zou kunnen rekenen voor zijn problemen.

Met betrekking tot de aanwezigheid van familieleden in België of Europa verklaarde betrokkene dat zijn schoonvader – (...) - ergens in Europa zou verblijven maar betrokkene weet niet waar of sinds wanneer (DVZ vraag 17). Betrokkene verklaarde dat hij geen familie in België heeft met uitzondering van zijn neef (...) met wie hij naar België reisde (DVZ, vraag 16). Met betrekking tot betrokkenes neef die eveneens in België is dient te worden opgemerkt dat betrokkene en zijn neef allebei meerderjarig zijn. Daarnaast maken betrokkene en zijn neef geen deel uit van elkaars gezin. Ze vallen derhalve niet onder de definitie van "gezinsleden" zoals bepaald in art 2.i van de van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003.

Een behandeling van de asielaanvraag van betrokkene op basis van art 7 of art 15 van de Verordening van de Raad (EG) nr 343/2003 van 18 februari 2003 is derhalve niet aan de orde.

Tijdens zijn interview op 21.01.20120 gevraagd naar de toestand van zijn gezondheid stelde betrokkene dat hij last heeft van nekklachten en van last in zijn rug. Betrokkene brengt hiervan echter geen concrete bewijzen aan. Betrokkene slaagt er derhalve niet in aannemelijk te maken dat deze lichamelijke klachten hem zouden verhinderen te reizen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat deze klachten hem niet bleken te hinderen om vanuit "(...)" (Tsjetsjenië) naar Polen en vervolgens naar België te reizen

Gelet op al deze elementen, is er dan ook geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2, art. 7 of art. 15 van Verordening (EG) Nr. 343/2003. België is dan ook niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan Polen toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16.1.c van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten. Hij zal overgedragen worden aan de bevoegde Poolse autoriteiten (2). "

Op 27 februari 2010 dient verzoeker een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij arrest nr. 39 578 van 1 maart 2010 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen om reden dat verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aangetoond.

## 2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt bij wege van exceptie de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing op. Zij verwijst naar de bepaling van artikel 39/82, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) en stelt dat *in casu* de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend door verzoeker tegen de bestreden beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen bij arrest nr. 39 578 om reden dat verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aangetoond.

De verwerende partij kan worden bijgetreden in haar argumentatie.

Artikel 39/82, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

*"In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord. De verzoeker dient, waanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch*

*opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.*

*In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond."*

*In casu blijkt dat verzoeker op 27 februari 2010 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de in het geding zijnde beslissing. Verzoekers vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op 1 maart 2010 bij arrest nr. 39 578 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om reden dat verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aangetoond. Aldus is de vordering tot schorsing ingediend door verzoeker niet ontvankelijk.*

De exceptie wordt aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2**

Het beroep tot nietigverklaring wordt voortgezet overeenkomstig de artikelen 37 tot 42 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU